

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 794-ҳадис

* عُفِرَ لِإِمْرَأٍ مُوْسَيٍ مَرْتَ بِكَلْبٍ عَلَى رَأْسِ كَيْ يَلْهُثُ قَدْ كَادَ يَقْتُلُهُ الْعَطَشُ، فَنَزَعَتْ حُفَّهَا فَأَوْتَقْنَهُ بِخَمَارِهَا فَنَزَعَتْ لَهُ مِنَ الْمَاءِ فَعُفِرَ لَهَا بِذَلِكَ.

(رواه البخاري عن أبي هريرة)

Бир фоҳиша аёлнинг гуноҳлари мағфират қилинди. Чунки кетаётганида қудук олдида чанқоқ ўлдиришига оз қолганидан тилини осилтириб турган итни учратиб қолди. Оёғидаги маҳсисини ечиб, рўмоли билан боғлаб сув тортиб олди-да, унга ичирди. Шунинг учун гуноҳлари кечирилди.

Абу Ҳурайра (розияллоҳу анҳу)дан. Бухорий ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

